

A very warm welcome to the English College in Prague's Graduation Ceremony of 2019. I'd like to extend my welcome to the families of our graduates and their supporters. Of course to the teachers, our Governors, but above all graduates themselves.

This is my fourth time attending the Graduation Ceremony. As with any school, it takes a few turns "around the block" to really feel the pattern, the familiar moments, the comings and goings of a school year. And each time we see them come and go we see them a little more clearly. In particular, I have noticed the rhythmic nature of this event. We file into this hall in roughly the same order and take our seats in roughly the same places. We sit down and marvel being in this wonderful chapel so closely associated with Jan Hus. We hear from our guest speakers and very importantly, from the year group's representative. We always go outside afterwards, and over wine and food we celebrate your success with you and your families. The pattern repeats with a satisfying certainty.

But each year there is a repeating pattern that I always forget until the evening itself. What I forget is that there [has been at least up to now] this shaft of bright evening light from the window up there, creeping across the stage and reaching this lectern just at the exact moment when one of our speakers is talking from where I stand now. In the last three years, with clockwork-like regularity, they have been illuminated for us by this shaft of brilliant light. For the speaker it is terrible, they can't see their audience in the bright spotlight - one year, I think it was last year, we even had to move the lectern to give our speaker a chance to see clearly.

The regularity of ECP's own little celestial alignment, brings to mind for me, the way, we as humans, ascribe significance to the certainty of repeating patterns of events. It reminds me of the way the burial chambers of the Great Pyramids at Giza are, on a certain day, bathed in direct sunlight. We have consciously created these celestial clocks all over the world, Stonehenge, Angkor Wat, Machu Picchu, all have alignments with the sun and stars. They steady and they anchor us.

From the perspective of teachers and Governors, school is a repeating of pattern of events that we look forward to - evenings like the Graduation Ball and of course tonight - and other events that secretly we may dread - I'll let you guess what those might be.... These repeating cycles give us certainty and security and we try to improve on them each time around. We talk of this year's "crop" of students, just as we talk of seasons with their familiar and fruitful regularity.

However, I am aware from your seats as students and graduates, the school is not like this at all. It is a one-ride ticket, a single journey and tonight I'm calling out the last stop. As teachers and Governors, we've got to turn this school around over the summer and fill it back up again and set out on next year's journey, but your journey continues forward, onward, into the unknown ... not just back around again.

So let us part on a promise based on our separate perspectives. This time next year we will be celebrating our 25th anniversary, our 25th round trip through the academic year. Promise me all that you will think of us, promise to pray for an overcast sky so the speaker can see the next year's crop of graduates in front of them. For our part, my part, the part of the teachers, we will promise to stop for a moment and think of all the places you might be, both near and far, and all the myriad experiences you will have had by this time next year.

Tonight, however, we are together. We are celebrating your success - please do enjoy your moment in the spotlight, as you come up to the stage - you richly deserve it.

Dr. Nigel Brown

Ředitel Anglického gymnázia

Proslov ředitele školy

Srdečně vítám všechny absolventy roku 2019, a také jejich rodiny a příznivce. Vřele vítám i všechny učitele a členy správní rady. Obzvláště vřelé přivítání patří našemu hostu, prof. Martinu Hilskému.

Tohoto slavnostního večera se účastním už počtvrté a v předchozích třech letech jsem si pokaždé všiml rytmické povahy této události. Do této auly nastupujeme zhruba ve stejném pořadí a usadíme se zhruba na stejná místa. Přitom obdivujeme tuto úžasnou kapli, která je tak úzce spjatá s Janem Husem a jeho kázáními, od nichž nás dělí pouhých 600 let. Vždy nasloucháme proslovu skvělého a význačného hosta, předem děkujeme paní profesorce Jiřičné a Davidovi, který nám její proslov přečte, a také proslovu předsedkyně naší správní rady.

Po skončení obřadu jdeme do vedlejší místnosti, kde u vína a pohoštění oslavujeme s vámi, studenty, i s vámi, rodinami. Tento model se opakuje s uspokojující jistotou. Každoročně se však opakuje také něco, na co vždy zapomenou, až do samotného dalšího večera opět po roce, a to, že tamhle v okně (přinejmenším až doposud) se vždy objeví paprsek jasného večerního světla a vplíží se na pódium až k řečnickému pultu, a to právě v okamžiku, kdy tam stojí náš hostující řečník nebo předsedkyně správní rady. Každým rokem je s železnou pravidelností jeden z našich řečníků oslněn tímto paprskem. Pro řečníka je to nepřijemné, protože kvůli tomu nevidí své poznámky a ani své publikum - jednou, myslím, že to bylo loni, jsme dokonce museli řečnický pult posunout, abychom našemu řečníkovi umožnili vidět na své poznámky.

Pravidelnost malé nebeské události Anglického gymnázia mi trochu připomíná způsob, jakým my, lidé, přikládáme význam jistotě v podobě opakujících se událostí. Připomíná mi to, jak jsou některé pohřební komory Velké pyramidy v Gíze v určitý den naplněny přímým slunečním svitem. My lidé jsme vědomě vytvořili tyto nebeské hodiny po celém světě - Stonehenge, Angkor Wat, Machu Picchu, všechna tato místa jsou spojována se sluncem a hvězdami. Stabilizují a zakotvují nás do opakujícího se rytmu událostí. Z pohledu učitelů a správní rady je škola charakterizována opakováním událostí, na které se těšíme - večery jako je maturitní ples nebo dnešní večer - a také jiných, kterých se možná tajně obáváme - nechám vás hádat, které by to mohly být.... Opakující se cykly nám dávají jistotu a bezpečí a pokaždé se snažíme zlepšovat. Mluvíme o letošní „várc“ studentů, stejně jako hovoříme o ročních obdobích s jejich známostí a uklidňující pravidelností.

Jsem si však vědom, že z pohledu vás, studentů a maturantů, škola vůbec taková není. Jde o jednorázovou jízdenku, jedinou jízdu, a dnes večer ohlašuji poslední zastávku, konečná stanice - prosíme, vystupte! Jako učitelé a členové správní rady musíme tuto školu v průběhu léta proměnit a naplnit ji na další cestu v příštím školním roce. Avšak vaše cesta pokračuje kupředu a neopakuje se.

Pojďme se tedy rozloučit vyřčením slibu založeného na našich odlišných perspektivách. Slibu pro stejný den příštího roku. Až bude příští rok touto dobou paprsek světla tancovat po pódiu a trápit hostujícího řečníka během našeho 25. výročí, naší 25. cesty, slibte mi všichni, že na nás budete myslet, slibte mi, že budete prosit o zataženou oblohu, aby mohl řečník číst své poznámky, a že budete myslet i na příští várku maturantů. Z naší strany, za mě a za učitele, slibuji, že se na chvíli ztišíme, a budeme myslet na všechna místa, kde se maturanti roku 2019 mohou nacházet, ať už blízko nebo daleko, na celou tu hromadu zážitků, kterou do té doby získáte. Dnes večer jsme tu však společně. Oslavujeme váš úspěch - prosím, užijte si váš moment v záři reflektorů (nebo slunečních paprsků), až přijdete sem k nám na pódium - právem si ho zasloužíte.

Dr. Nigel Brown
Ředitel Anglického gymnázia

